

Gustavo Dudamel

Yuja Wang, piano

6

DIJOUS, 7 DE GENER DE 2016 – 20.30 h

Sala de Concerts

Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Venezuela

Gustavo Dudamel, director

Yuja Wang, piano

Cynthia Millar, ondes Martenot

Olivier Messiaen (1908-1992)

Turangalila-Symphonie

- I. Introduction
- II. Chant d'amour
- III. Turangalila I
- IV. Chant d'amour 2
- V. Joie du sang des étoiles
- VI. Jardin du sommeil d'amour
- VII. Turangalila 2
- VIII. Développement de l'amour
- IX. Turangalila 3
- X. Finale

Durada aproximada: 70 minuts sense pausa

Catalunya Música emet en directe aquest concert. Per tornar-lo a escoltar, consulteu la programació a www.catmusica.cat

Cat música
Intensament Clàssics

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Hoteles Catalonia — IATI Seguros — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion — Vesta Rehabilitación

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari

Excitació orgiàstica, així com tristor i fatalitat; ocells i flors; nit i misteri; però per damunt de tot una alegria immensa i esclats d'amor: això és la *Simfonia Turangalîla*. Tot gràcies a una immensa plantilla (orquestral), pianisme de primera línia, sons d'un altre món i una percussió multicolor en el marc d'una estructura formal impecable. Si cap orquestra podia afrontar aquesta obra, aquesta era la vital Sinfònica Simón Bolívar de Venezuela dirigida per Dudamel; i si parlem de pianisme, cal esmentar l'habilitat tècnica impecable de Wang. Amb el que hem dit, ja n'hi hauria prou, però tot i això: un oient que s'acosti desprevingut a la *Turangalîla*, probablement pot percebre'n només un tsunami sonor incomprensible.

Si bé el títol pot significar “jove hindú” o bé “l'amor que transcorre en el temps com un cavall al galop”, a Messiaen, de la paraula *Turangalîla*, el que li agradava era la sonoritat. Tanmateix, en la seva pròpia anàlisi –exposada en el *Traité de rythme, de couleur et d'ornithologie*– la descrivia com “*un cant d'amor... un himne a l'alegria. No pas l'alegria burgesa i tranquil·lament eufòrica de qualsevol home honest del segle XVII, sinó l'alegria tal com la pot concebre qui l'albira enmig de la desgràcia, és a dir: una alegria desbordant, encegadora i fora mida*”.

Així doncs, l'amor és el tema d'aquesta obra gegantina: “*l'amor fatal, irresistible, que ho transcendeix tot, que tot ho suprimeix més enllà d'ell mateix, tal com està simbolitzat en el filtre de Tristany i Isolda*”. Messiaen, amb la seva parafernàlia beatífica i catòlica habitual desplega aquí –vet aquí la sorpresa!– tot el que és “*violentament carnal*” del cas. La sorpresa deriva de l'excel·lència del tema i de la seva motivació creadora, però això deixem-ho per al final... i mirem d'elaborar una “guia” per a un viatge en 10 etapes que només aposta per dues coses: complexitat i bellesa.

Hi trobarem tres moviments: I, V i X en què el ritme, la dansa i l'excitació, la frenesia, són el tema principal.

I. *Introducció*. Presentació de l'idioma “messien”: ritme insistent i color orquestral, com a gran gamelan, de *glockenspiel*, celesta i piano amb suport percussiu. S'hi escolten els quatre “temes cíclics” que apareixeran constantment en el decurs de l'obra: el “Tema Estàtua” en els brutals trombons que evocuen els tòtems terrorífics maies i asteques; el “Tema Flor”, en uns “*clarinets acaroadors que es baden con el calze d'una flor*”; el “Tema Amor”, insinuat primer per les ones Martenot, i el “Tema Acords” en els atacs insistents del piano.

V. *Alegria de sang dels estels*. Una dansa frenètica i surrealista l'acord perfecte final de la qual ha d'evocar “*l'esfinx de Gizeh, la piràmide de Chichén Itzá, i encara més, qualsevol muntanya solitària i immensa o qualsevol abisme paorós*”.

X. *Final*. Gran dansa que vol demostrar que no hi ha final per als amants. És per això la coda gegantina en què “*tots els colors giren i cauen sobre les notes en un remolí de llum i glòria amb diamants enlluernadors*”.

A tall de contrast sonor, els moviments “*Turangalîla*” són nocturns i cambrístics; veritables estudis rítmics que fan de frontissa entre els seus adjacents.

III. *Turangalîla 1*. Una sonoritat “*estranya, com si vinguéss d'un altre món*” que es refreda fins al “*silenci d'un so moribund*”.

VII. *Turangalîla 2*. Un gradació de densitat des del cant de la merla negra

fins a un “*imponent cop de bombo!*”.

IX. *Turangalîla 3*. Una “*contradicció volguda entre molts elements, una impressió d’anarquia controlada, de desordre organitzat*”.

Per últim, els quatre monuments sonors a l’amor:

II. *Cant d’amor 1*. La tornada i l’estrofa mostren l’alternança o fusió de dos amors: “*l’un, violent, apassionat i carnal [trompetes] i l’altre, ideal, somniador, aeri [Jones Martenot]*”. Un desenvolupament de gamelan amb gran *rallentando* i cascada pianística.

IV. *Cant d’amor 2*. Exclamacions amoroses s’intercalen amb una merla de “*molta vida i imaginació renovada*”. Cap al final, deu músiques sobreposades com un “*Maelstrom irisat amb tots els amors i les alegries*”, per assolir el descans final “*dolç com la nit*”.

VI. *Jardí del somni de l’amor*. El “Tema Amor”, de ressonàncies tristanyenques s’esplaia tot al llarg perquè els amants dormin després de l’orgia sagnant i estel·lar. Com en qualsevol jardí, els ocells i les remors (piano i percussió) acompanyen el somni reparador.

VIII. *Desenvolupament de l’amor*. El cim de l’obra: s’hi alternen un accelerat “Tema Amor” amb el “Tema Flor” per desplegar tres gegantins esclats d’amor. Tot s’extingirà a poc a poc enfonsant-se en el terror i la mort.

Malgrat que no hi ha elements narratius en la *Simfonia*, sí que hi subjau una història: la motivació autobiogràfica com a impuls creatiu. Un Messiaen atrapat entre la desgràcia del seu amor conjugal i la il·lusió d’un impossible amor adúlter. Claire Delbos, la seva primera muller (que va patir un deteriorament mental progressiu que la va dur a ser reclosa prop de deu anys en un sanatori mental, fins a la mort el 1959) va compartir espai i temps amb la riallera i talentosíssima alumna Yvonne Loriod. Olivier i Yvonne es van conèixer i s’enlluernaren mútuament el 1942, però Messiaen, com a catòlic devot, no podia divorciar-se i per això “*ploràvem...*”, deia Yvonne; “*vam plorar gairebé vint anys fins que Claire va morir i vam poder casar-nos*”.

En queda aquest monument gegantí a l’amor –carnal i eteri– en el marc d’una altra història d’amor, alhora dissortada i alegre. Ambdues plenes de música en les quals estàtues i flors, llum i tenebra, jardins i ocells, un tot envoltat d’esclats d’alegria i mort, confirmen el que és capaç de crear un home enamorat.

Carlos Calderón Urreiztieta, doctor en humanitats, músic i historiador

Discografia

Olivier Messiaen:

Turangalîla-Symphonie

Royal Concertgebouw Orchestra. Jean-Yves Thibaudet, piano. Takashi Harada, ondes Martenot. Riccardo Chailly, director. Decca.

SWR Sinfonieorchester. Yvonne Loriod, piano. Ginette Martenot, ondes Martenot. Hans Rosbaud, director. Wergo.

Orchestre de la Bastille. Yvonne Loriod, piano. Jeanne Loriod, ondes Martenot. Myung-Whun Chung, director. Deutsche Grammophon.

Berliner Philharmoniker. Pierre-Laurent Aimard, piano. Dominique Kim, ondes Martenot. Kent Nagano, director. Teldec.

City of Birmingham Symphony Orchestra. Peter Donohoe, piano. Tristan Murail, ondes Martenot. Simon Rattle. Emi.

Philharmonia Orchestra. Paul Crossley, piano. Tristan Murail, ondes Martenot. Esa-Pekka Salonen. Sony.

London Symphony Orchestra. Michel Beroff, piano. Jeanne Loriod, ondes Martenot. André Previn, director. Emi.

BBC Philharmonic Orchestra. Howard Shelley, piano, Valerie Hartmann-Claverie, ondes Martenot. Jean-Pascal Tortelier, director. Chandos.

Polish National Radio Symphony Orchestra. François Weigel, piano. Thomas Bloch, ondes Martenot. Antoni Wit, director. Naxos.

Selecció a càrrec de **Javier Pérez Senz**, periodista i crític musical

Biografies

Gustavo Dudamel, director

Es defineix per la seva incansable defensa de l'accés a la música per a tothom. Com a director simfònic i operístic, la seva música, interpretada en quatre continents, continua inspirant els públics de totes les edats. Com a director artístic i musical de la Filharmònica de Los Angeles i director musical de l'Orquesta Simón Bolívar, l'impacte del seu lideratge musical té ressò internacional.

Malgrat que els seus compromisos amb aquests càrrecs li ocupen una gran part de l'agenda, també dirigeix com a convidat algunes de les institucions més importants del món, com la Filharmònica de Viena, tant a la mateixa ciutat de Viena com en gira. Darrerament l'òpera ocupa un lloc destacat del seu calendari, amb la representació de *La bohème* al Teatro alla Scala amb l'Orquesta Simón Bolívar i una nova producció de *Les noces de Figaro* a l'Staatsoper de Berlín. L'abril de 2016 debutarà a l'Òpera de Viena amb una nova producció de *Turandot*.

En la setena temporada com a director de la Filharmònica de Los Angeles, ha prorrogat el seu contracte amb l'orquestra fins a la temporada 2021-22. Sota la seva direcció, l'orquestra ha desenvolupat les seves qualitats mitjançant projectes importants, com la Jove Orquestra de Los Angeles (YOLA), seguint el model d'El Sistema de Veneçuela. Amb la YOLA, Gustavo Dudamel apropa la música als nens de comunitats de Los Angeles poc afavorides, i també serveix com a inspiració per a iniciatives similars per tot Europa i Amèrica.

Com a director musical de la totalitat del projecte d'El Sistema a Veneçuela, continua liderant la Sinfònica Simón Bolívar, a Veneçuela i en gira.

Artista de Deutsche Grammophon des del 2005 i guardonat amb un Grammy, té una extensa discografia amb aquesta companyia i també moltes realitzacions en DVD que recullen els moments més significatius de la seva vida musical.

Dudamel és un dels artistes més condecorats de la seva generació: Premi Leonard Bernstein 2014 per la contribució a l'ascens de la música en la societat, Músic de l'Any 2013 de la revista «Musical America», inclusió en el Saló de la Fama de Gramophone i Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres, entre molts d'altres, a més de nombrosos doctorats honorífics.

Nascut el 1981 a Veneçuela, l'accés a la música per a tots ha estat la pedra angular de la seva filosofia, tant professional com ètica i filantròpica.

Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Venezuela

Fundada pel mestre José Antonio Abreu, és el col·lectiu més emblemàtic del Sistema Nacional de Orquestas y Coros Juveniles e Infantiles, de Venezuela. Els seus 180 membres –nomenats Artistes per a la Pau per la UNESCO– s'han format amb el programa acadèmic d'El Sistema, han participat en classes magistrals de professors de renom i han actuat sota la batuta de directors emblemàtics com Sir Simon Rattle, Claudio Abbado, Daniel Barenboim, Krzysztof Penderecki, Esa-Pekka Salonen i Lorin Maazel, entre d'altres.

La darrera dècada l'orquestra ha realitzat nombroses gires internacionals, amb grans elogis de la crítica i del públic, i ha participat en festivals importants, com els BBC Proms de Londres, Edimburg, Schleswig-Holstein, Lucerna, Salzburg, Istanbul, Berlin in Lights del Carnegie Hall i Semperoper de Dresden.

Igualment, ha estat acollida per les sales més prestigioses d'Europa, Àsia i Amèrica (Royal Festival Hall de Londres, Konzerthaus de Viena, La Scala de Milà, Salle Pleyel de París, Accademia di Santa Cecilia de Roma, Teatro Colón de Buenos Aires i altres auditoris destacats a Oslo, Estocolm, Sant Petersburg, Moscou, Varsòvia, Atenes, Granada, Madrid, Barcelona, Zuric, Pequín, Seül, Tòquio, Chicago, Filadèlfia, Washington, San Francisco, Los Angeles, Toronto, Mont-real, Equador, Xile i les illes del Carib).

El gener de 2013 l'Orquesta Sinfónica Simón Bolívar va enregistrar la banda sonora de la pel·lícula d'Alberto Arceo *Libertador*, composta per Gustavo Dudamel. Després va oferir dos concerts a París i va debutar al Pròxim Orient amb concerts a Oman i Abu Dhabi. Pel febrer va viatjar a Califòrnia en una residència conjunta amb la Filharmònica de Los Angeles.

L'orquestra i Gustavo Dudamel enregistren per a Deutsche Grammophon i ja han publicat gravacions de les *Simfonies núm. 5 i núm. 7* de Beethoven, la *Cinquena* de Mahler, un àlbum Txaikovski amb la *Simfonia núm. 5* i *Francesca da Rimini*, i el superèxit *Fiesta*, amb obres de compositors llatinoamericans.

Sistema Nacional de Orquestas y Coros
Juveniles e Infantiles de Venezuela

Premio Internacional de Música UNESCO
Miembro de Jeunesses Musicales International
Embajador Nacional de Buena Voluntad unicef
Premio Príncipe de Asturias de las Artes

Yuja Wang, piano

Nascuda a Pequín el 1987, començà les classes de piano als sis anys i completà els estudis al Conservatori de Pequín, al Mont Royal College de Calgary i al Curtis Institute de Filadèlfia.

És la més enlluernadora de les concertistes de piano de l'actualitat, una artista que irradia un magnetisme evident i l'extraordinària tècnica de la qual només és comparable a la seva eloqüència musical.

Des del seu debut amb la Simfònica de Boston el 2007, quan encara estudiava al Curtis Institute of Music, es consagrà com una sensació internacional, habitual de les orquestres més destacades, com les de Chicago, Cleveland, Los Angeles, Nova York, Filadèlfia, San Francisco i Washington, a més de la London Symphony, Orquestra de París, Royal Concertgebouw, filharmòniques de Berlín, Munic, Israel i la Xina, així com la Nacional d'Espanya, del Teatre Mariinski, Santa Cecília de Roma, NHK de Tòquio, Sinfónica Simón Bolívar de Veneçuela, etc. Des de molt jove tingué el suport de directors destacats com Gustavo Dudamel, Michael Tilson Thomas i Claudio Abbado. També es dedica a la música de cambra i al recital i actua als auditoris i en festivals de tot el món.

Artista exclusiva de Deutsche Grammophon des del 2009, fins ara ha realitzat tres discos en solitari i dos amb orquestra i ha aconseguit dues nominacions per als Grammy. Tot captivant el públic amb la seva mestria i el seu sentit estilístic, Yuja Wang ha estat objecte de documentals televisius i ha ocupat les pàgines de moltes revistes, que van des de la temàtica de l'art i la cultura fins a la moda.

Yuja Wang és ambaixadora de Rolex i Artista d'Steinway.

Cynthia Millar, ondes Martenot

Va estudiar ondes Martenot amb John Morton, a Anglaterra, i amb Jeanne Loriod, cunyada d'Olivier Messiaen. Des que va interpretar per primera vegada la *Simfonia Turangalila* als Proms de la BBC, amb Mark Edler i la Jove Orquestra Nacional de la Gran Bretanya, ha actuat amb les orquestres i els directors de més prestigi, com Sir Simon Rattle, Esa-Pekka Salonen, Edo de Waart, Yan Pascal Tortelier, Kent Nagano, Franz Welser-Möst, Mariss Jansons i Gustavo Dudamel, entre d'altres.

Les seves activitats inclouen actuacions al Maggio Musicale Fiorentino, festivals d'Edimburg i Lucerna, i col·laboracions regulars amb orquestres com Los Angeles Philharmonic, les simfòniques de San Francisco, Cincinnati, Cleveland, Nacional de Washington, London Symphony, London Philharmonic, Philharmonia, Concertgebouw, Swedish Radio Symphony, etc.

Cynthia Millar ha enregistrat per a Hyperion la *Simfonia Turangalila* amb la Simfònica de Bergen i direcció de Juanjo Mena. Altres repertoris seus inclouen *Jeanne d'Arc au bûcher* de Honegger a l'Oregon Bach Festival amb la London Symphony, sota la batuta de Marin Alsop; amb Antonio Pappano i l'Accademia de Santa Cecília, amb Libor Pešek i la Royal Liverpool Philharmonic als Proms de la BBC; *Equatorial* de Varèse amb la San Francisco Symphony i Michael Tilson Thomas, i les *Trois petites liturgies* de Messiaen amb la Cleveland Orchestra, que ha enregistrat per a Virgin Classics amb la London Sinfonietta. També ha participat en prop d'un centenar de pel·lícules i produccions televisives.

Els seus compromisos recents inclouen la *Simfonia Turangalila* amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Cleveland Orchestra, Orquestra de la Ràdio de Frankfurt i la Yomiuri Nippon Symphony, a Tòquio i en gira per Europa, a més de les *Trois petites liturgies* amb l'Orquestra de La Monnaie de Brussel·les.

Formació orquestral

José Antonio Abreu

Director fundador

Eduardo Méndez

Director executiu

Valdemar Rodríguez

Director executiu adjunt

Gustavo Dudamel

Director musical

Violins I

Alejandro Carreño

Boris Suárez

Carlos Végas

Jesús Pinto

Eduardo Salazar

Douglas Isasis

Anna Virginia González

Daniela Becerra

Ebert Ceballos

Emirzeth Henríquez

Felipe Rodríguez

Gregory Carreño

Héctor Robles

Janeth Sapienza

Jorge Velásquez

José Laurencio Silva

Luis Adolfo González

Luis Barazarte

Luis Navarro

María José Oviedo

Nicole Rodríguez

Oriana Suárez

Verónica Balda

Kenneth Jones

Wilfredo Pérez

Gabriela Lara

Violins II

Moisés Medina

Alirio Végas

William González

Gregory Mata

Adriana Von Buren

Alessandro Lugo

Anderson Briceño

Carlos Luis Perdomo

Daniel Herrera

Daniel Marín

Daniel Sánchez

Eduardo Gomes

Enrique Carrillo

Gleirys Gómez

Imanuel Sandoval

Israel Méndez

José Guédez

Juan Pérez

Oswaldo Martínez

Patricio Meriño

Ronnie Morales

William López

Jairo González

Jesús Linarez

Violes

Ismel Campos

Luis Aguilar

Carlos Corales

David Peralta

Fabiana Alvarez

Greymer Mendoza

Juan Chacón

Luis Fernández

Luz Cadenas

Mary Alvarado

Miguel Jerez

Pedro González

Samuel Jiménez

Néstor Alvarez

Mabel Rodríguez

Pedro Rondón

Richard Urbano

Elena Solórzano

Violoncels

Edgar Calderón

Aimon Mata

Carlos Ereú

Abner Padrino

César Giuliani

Enn René Diaz

Frank Valderrey

Gabriela Jiménez

Jhonn Rujano

Juan Méndez

Leandro Bandres

Luis Mata

Mónica Frias

Ricardo Corniel

Yackson Sánchez

Sol Molina

Contrabaixos

Claudio Hernández

Freddy Adrián

Jorge Ali Moreno

Luis Peralta

Oscar Luque

Carlos Rodríguez

Ismer Bolívar

Héctor Barreto

Luis Martínez

Nathaly Al Gindi

Jesmar Rojas

Flautes

Katherine Rivas

Aron Garcia

Diego Hernández

Engels Gómez

Etni Molletones

Fernando Martínez

Yaritzy Cabrera

Emily Ojeda

Alexis Angulo

Oboès

Frank Giraldo

Elly Saúll Guerrero

Hairin Colina

Luis González

Néstor Pardo

Elvis Romero

Rosmary Vargas

Clarinets

David Medina

Ranieri Chacón

Demian Martínez

Victor Mendoza

Carlos Escalona

Fagots

Gonzalo Hidalgo

Daniel García

Edgar Monroy

Aquiles Delgado

Aura Moreno

Anais Gómez

Desireé Baloa

Luis Márquez

Trompes

Daniel Graterol

Edgar Aragón

José Giménez

José Melgarejo

Reinaldo Albornoz

Danny Gutiérrez

José León

Carlos Martínez

Enmanuel Hidalgo

Nelson Yovera

Trompetes

Tomás Medina

Gaudy Sánchez

Andrés Ascanio

Andrés González

Arsenio Moreno

David Pérez

Gerald Chacón

Jonathan Rivas

Leafar Riobueno

Luis Sánchez

Miguel Albornoz

Román Granda

Victor Caldera

Wilfrido Galarraga

Miguel Tagliafico

Werlink Casanova

Oscar López

Trombons

Pedro Carrero

Alejandro Diaz

Edgar García

Jackson Murillo

Francisco Blanco

Alexander Medina

Leudy Inestroza

Lewis Escolante

Jhonder Salazar

Lisandro Laya

Tubes

Lewis Pantoja

Igor Martínez

Percussió

Félix Mendoza

Ramón Granda

Acuarius Zambrano

Edgardo Acosta

Juan Carlos Silva

Jesús Pérez

Matias Azpúrua

Simón González

Victor Villarroel

Rubén Vásquez

Arpes

Annette León

Galaxia Zambrano

Rodolfo Sarabia

Adel Solorzano

Teclats

Vilma Sánchez

Pablo Castellanos

Responsable de gira

Arlette Dávila

Director

Antonio Mayorca

Director general

Manuel Moya

Coordinador

César Marval

Assistent

Yeruzca González

Director de l'equip d'escenari

Ramón Vega

Equip d'escenari

Edgar Camacho

José Campuzano

Naudy Nares

Eric Delgado

Documentalista

Richard Santafé

Aquell any...

1949

Música

Leonard Bernstein dirigeix a Boston l'estrena mundial de la *Simfonia Turangalila* d'Olivier Messiaen, al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Boston. Serguei Kussevitski, titular de l'orquestra americana entre el 1924 i el 1949, n'havia fet l'encàrrec, però no va poder dirigir l'estrena per malaltia.

Història

L'exèrcit comunista guanya la guerra civil xinesa i proclama la República Popular de la Xina. Mao Zedong, líder del Partit Comunista, es convertiria més endavant en el primer president. Sota el seu mandat, la Xina viurà una època de reformes econòmiques i socials molt importants.

Art

Un dels diversos dibuixos que l'artista Pablo Picasso fa de coloms amb una branca d'olivera és seleccionat per formar part del cartell del I Congrés Mundial de Partidaris de la Pau. L'artista malagueny és un dels responsables a través d'aquestes obres de la recuperació d'aquest element com a símbol de la pau durant el segle xx.

Cultura

Es publica la novel·la política de ciència-ficció *1984* de George Orwell. El relat vol ser un retrat dels règims totalitaris. Winston Smith, el protagonista, es rebel·la contra el sistema que té com a líder el Gran Germà, que exerceix un domini absolut sobre l'individu i li nega qualsevol tipus de llibertat, ni tan sols de pensament.

Ciència

Els nord-americans Joseph Woodland i Bernard Silver envien la sol·licitud de patent del codi de barres. L'innovador invent seria registrat tres anys després, però no es començarà a utilitzar a nivell comercial fins a la dècada dels anys seixanta.

 FUNDACIÓN

La música como oportunidad para tener una vida mejor- apoyamos jóvenes músicos con talento para contribuir al desarrollo sostenible de la cultura y de la sociedad.

Pere Andreu Jariod, divulgador musical

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
93 295 72 00

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat

Propers concerts al Palau

Palau 100

Sala de Concerts

DILLUNS, 11.01.16 - 20.30 h

Mahler Chamber Orchestra
Mitsuko Uchida, piano i direcció

W. A. Mozart: *Concert per a piano núm. 19, en Fa major, KV 459*

W. A. Mozart: *Divertimento en Si b menor, KV 137*

W. A. Mozart: *Concert per a piano núm. 20, en Re menor, KV 466*

Preus: 15, 30, 40, 65 i 100 euros

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIJOURS, 14.01.16 - 20.30 h

Nikolai Demidenko, piano

F. Chopin: *Set Valsos*

F. Chopin: *Sis Masurques*

S. Rachmàninov: *Variacions sobre un tema de Corelli*

N. Médtner: *Tema i variacions, op. 55*

N. Médtner: *Diphyrambe, op. 10 núm. 2*

Preu: 25 euros

Palau 100 Constel·lació

Sala de Concerts

DILLUNS, 18.01.16 - 20.30 h

Marc Hantaï, flauta travessera
Manfredo Kraemer i **David Plantier**, violíns
Philippe Pierlot, viola de gamba
Xavier Diaz-Latorre, tiorba i guitarra
Michael Behringer, clavecí
Jordi Savall, viola de gamba i direcció

F. Couperin: *Les concerts royaux*

F. Couperin: *Les nations* (selecció)

Preus: 30 i 40 euros

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIMECRES, 20.01.16 - 20.30 h

Iván Martín, piano

Obres de Scarlatti – Granados, Guinovart,
Palomar, Amargós, Casablanca i Granados

Preu: 20 euros